

z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.) nie może przekraczać 45 %, a w przypadku pracodawców niebędących mikro-, małym lub średnim przedsiębiorcą nie może przekraczać 35 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

2. Maksymalną intensywność pomocy, określoną w ust. 1, zwiększa się o 10 punktów procentowych, jeżeli szkolenie jest przeznaczone dla pracowników w gorszym położeniu, w rozumieniu art. 2 lit. g rozporządzenia Komisji (WE) nr 68/2001, o którym mowa w § 10.

3. W przypadku gdy pomoc jest przyznawana w sektorze transportu morskiego, intensywność pomocy może osiągnąć 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

- 1) osoba szkolona jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym i nie jest aktywnym członkiem załogi;
- 2) szkolenie jest prowadzone na statkach zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty.

§ 13. Jeżeli kwota pomocy, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, przyznana temu samemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, w odniesieniu do tego samego projektu szkoleniowego, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 1 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji do Komisji WE.

§ 14. 1. Ustaloną w § 12 dopuszczalną wielkość pomocy stosuje się bez względu na to, czy projekt finansowany jest całkowicie ze środków państwa, czy też jest częściowo finansowany przez Wspólnotę.

2. Pomoc na szkolenie pracowników, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie jest kumulowana z żadną inną pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ani też z inną pomocą finansowaną przez Wspólnotę w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli wy-

nikiem tej kumulacji byłoby przekroczenie intensywności pomocy powyżej ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Pomoc na szkolenie pracowników określona w niniejszym rozporządzeniu nie będzie udzielana, jeżeli przedsiębiorca otrzymuje na realizację danego szkolenia pomoc z różnych źródeł i wartość tej pomocy łącznie z pomocą przewidzianą w rozporządzeniu przekracza maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy.

§ 15. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, stanowi pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 16. 1. Przepisy § 10—15 mają zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

2. Pomoc publiczna na szkolenia nie może być udzielana w sektorze węglowym w zakresie objętym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 205 z 02.08.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170, z późn. zm.).

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń (Dz. U. Nr 249, poz. 2496).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *A. Kalata*

626

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO¹⁾

z dnia 21 maja 2007 r.

w sprawie ekspertów powoływanych w celu rzetelnej i bezstronnej oceny projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych

Na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rozwoju Regionalnego kieruje działem administracji rządowej — rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego (Dz. U. Nr 131, poz. 916).

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki, jakie muszą spełniać eksperci powoływani w celu rzetelnej i bezstronnej oceny projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych, zwani dalej „ekspertami”;
- 2) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania ekspertów;

- 3) przesłanki skreślenia z listy ekspertów uprawnionych do oceny projektów w ramach programów operacyjnych, zwanej dalej „listą ekspertów”;
- 4) warunki wynagradzania ekspertów za wydane opinie do projektów.

§ 2. Ekspertem może zostać osoba, która spełnia następujące warunki:

- 1) posiada wykształcenie wyższe i legitymuje się dyplomem magistra lub inżyniera w dziedzinach objętych programami operacyjnymi;
- 2) posiada minimum 3-letnie doświadczenie zawodowe w dziedzinach objętych programami operacyjnymi;
- 3) posiada doświadczenie zawodowe z zakresu analizy finansowej i ekonomicznej oraz zasad finansowania projektów ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej;
- 4) korzysta w pełni z praw publicznych;
- 5) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 6) nie była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe;
- 7) złożyła oświadczenie o gotowości do rzetelnej i bezstronnej oceny projektów.

§ 3. 1. W celu powołania eksperta minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, zwany dalej „ministrem”, zamieszcza w dzienniku o zasięgu krajowym oraz na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego ogłoszenie w sprawie możliwości ubiegania się o wpis na listę ekspertów.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) zaproszenie do złożenia wniosku o wpis na listę ekspertów, zwanego dalej „wnioskiem”, wraz z określeniem warunków, o których mowa w § 2;
- 2) formularz kwestionariusza osobowego;
- 3) nazwę i adres instytucji zarządzającej, do której należy składać wniosek;
- 4) termin złożenia wniosku.

3. Wniosek zawiera:

- 1) wypełniony formularz kwestionariusza osobowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2;
- 2) oświadczenie zainteresowanego o gotowości do rzetelnej i bezstronnej oceny projektów, o którym mowa w § 2 pkt 7;
- 3) oświadczenie zainteresowanego, że spełnia warunki, o których mowa w § 2 pkt 4—6.

4. Do wniosku dołącza się kopie dokumentów stwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w § 2 pkt 1—3.

5. Wnioski złożone po terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, lub niespełniające warunków, o których mowa w ust. 3 i 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 4. Nabór ekspertów jest przeprowadzany w zależności od potrzeb związanych z opiniowaniem projektów.

§ 5. 1. Minister powołuje ekspertów po rozpatrzeniu wniosków oraz:

- 1) odbyciu rozmów kwalifikacyjnych z kandydatami na ekspertów — w przypadku programów operacyjnych, o których mowa w art. 18 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) z uwzględnieniem rekomendacji instytucji zarządzających — w przypadku programów operacyjnych, o których mowa w art. 18 pkt 1 ustawy, i regionalnych programów operacyjnych.

2. Rekomendacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dokonują właściwe instytucje zarządzające programami operacyjnymi po zaopiniowaniu wniosków oraz odbyciu rozmów kwalifikacyjnych z kandydatami na ekspertów, w terminie 30 dni od dnia, w którym upłynął termin, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 4.

§ 6. 1. Minister, w terminie 7 dni od dnia powołania eksperta, dokonuje wpisu na listę ekspertów, o czym pisemnie informuje eksperta oraz instytucję zarządzającą programem operacyjnym — w przypadku programów operacyjnych, o których mowa w art. 18 pkt 1 ustawy, i regionalnych programów operacyjnych.

2. Lista ekspertów zamieszczana jest na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

§ 7. 1. Wpis na listę ekspertów obejmuje następujące dane:

- 1) imię i nazwisko eksperta;
- 2) dziedzinę wiedzy eksperta objętą programami operacyjnymi;
- 3) informację o stopniach lub tytułach naukowych albo innych stopniach lub tytułach uzyskanych w określonej dziedzinie;
- 4) adres do korespondencji;
- 5) okres, na który ekspert został powołany;
- 6) datę wpisu na listę ekspertów.

2. Ekspert niezwłocznie informuje ministra o zmianie danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4.

§ 8. 1. Przy korzystaniu z usług świadczonych przez ekspertów stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071,

z późn. zm.²⁾) dotyczące wyłączenia pracownika oraz organu.

2. Ekspert przed przystąpieniem do oceny projektu realizowanego w ramach programu operacyjnego składa instytucji korzystającej z jego usługi oświadczenie, że nie zachodzi żadna z okoliczności powodujących wyłączenie go z udziału w ocenie projektu na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, oraz że nie zachodzą żadne okoliczności mogące budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności względem podmiotu ubiegającego się o dofinansowanie lub podmiotu, który złożył lub przygotowywał wnioski będący przedmiotem oceny. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

§ 9. 1. Minister dokonuje raz w roku analizy pracy ekspertów na podstawie informacji instytucji zarządzających programami operacyjnymi.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają opinie i uwagi do jakości usług świadczonych przez ekspertów.

§ 10. Minister odwołuje eksperta w przypadku, gdy ekspert:

- 1) przestał spełniać jeden z warunków, o których mowa w § 2 pkt 4—6;
- 2) poświadczył nieprawdę w oświadczeniu, o którym mowa w § 8 ust. 2;
- 3) został negatywnie oceniony w ramach analizy, o której mowa w § 9 ust. 1;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

4) złożył wnioski o odwołanie.

§ 11. Minister dokonuje skreślenia z listy ekspertów w przypadku:

- 1) odwołania eksperta;
- 2) upływu okresu, na który został powołany;
- 3) śmierci eksperta.

§ 12. Ekspert zostaje niezwłocznie powiadomiony o skreśleniu z listy ekspertów wraz z podaniem przyczyny oraz terminem skreślenia, z wyłączeniem przypadku, o którym mowa w § 11 pkt 3.

§ 13. 1. Ekspertowi przysługuje wynagrodzenie za każdą wydaną opinię, w wysokości ustalonej przez instytucję korzystającą z opinii eksperta, z uwzględnieniem wymaganego wkładu pracy i specjalistycznego charakteru sporządzanej opinii, nieprzekraczającej trzykrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedzający rok sporządzenia opinii.

2. Instytucja korzystająca z opinii eksperta może ustalić wynagrodzenie wyższe od określonego w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem i stopniem złożoności opiniowanego projektu. W tym przypadku wynagrodzenie nie może zostać podwyższone więcej niż o 50 % maksymalnego wynagrodzenia określonego w ust. 1.

3. Wynagrodzenie jest wypłacane przez instytucję korzystającą z opinii eksperta.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rozwoju Regionalnego: *G. Gęsicka*

627

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 maja 2007 r.

w sprawie szczegółowych warunków i trybu postępowania leczniczego, rehabilitacyjnego i reintegracyjnego w stosunku do osób uzależnionych umieszczonych w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich

Na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych umieszczonych w zakładach popraw-

czych prowadzi się w oddzielnych zakładach poprawczych resocjalizacyjno-terapeutycznych, zwanych dalej „zakładami resocjalizacyjno-terapeutycznymi”.

2. Leczenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje detoksykacji, leczenia substytucyjnego oraz postępowania wymagającego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 66, poz. 469 i Nr 120, poz. 826 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 48 i Nr 82, poz. 558.